

همه ابعاد مشکلات قبرستان‌های شهر روزگار برزخی آرامستان‌ها در سیرجان!

فاطمه شهسواری

گزارش

فروردین ماه ۱۳۹۷ طبق مصوبه شورای اسلامی شهر سیرجان دفن اموات در بهشت زهرای قدیم ممنون شد و اموات در آرامستان (بهشت رضا) دفن شدند.

از همان ابتدای کار آرامستان پای محیط زیست و بهداشت هم وسط آمد. زیرا به لحاظ بهداشتی ادامه‌ی روند کفن و دفن در بهشت زهرای قدیم غیرمجاز و مخالف با سلامت جامعه است.

فاجعه در بهشت زهرا قدیم

از طرف دیگر بهشت زهرای قدیم سیرجان با اینکه هنوز مورد مراجعه بسیاری از خانواده‌ها برای سر زدن به مزار عزیزان از دست رفته‌شان است اما امروز شرایط رسیدگی خوبی ندارد. از فراوانی پدیده معتاد خوابی و کارتن‌خوابی در زیر سایه درختان و زیر سایه سقف‌های ایرانی بهشت زهرا تا پدیده‌ی فلز دزدی از مجموعه قبرها و نبود سطل آشغال و رهاسازی زباله‌ها. آش آن قدر شور بوده که حتی قبرهای اختصاصی خانوادگی نیز از این شرایط بی‌نصیب نمانده‌اند. یعنی با اینکه این محوطه‌ها خصوصی نگهداری می‌شوند اما از آسیب‌هایی چون نبود نظافت و وجود معضلات اجتماعی چون فلز دزدی بهره‌مند شده‌اند!

مسوولان خودشان را بگذارند جای آن خانواده‌ای که وقتی به مزار عزیزی از دنیا رفته در بهشت زهرا سر می‌زند، با صحنه‌های تلخی چون شکسته و پاره شدن قاب عکس روبرو می‌شوند یا شاهد این می‌شوند که در جای محوطه زباله افتاده یا درختی که کاشته‌اند برای گرمایش شب‌های زمستان کارتن‌خواب‌ها سوخته است؟

با اینکه بهشت زهرای قدیمی در مرکز شهر است و متصل کننده‌ی شرق و غرب و شمال و جنوب همه‌ی بخش‌های مسکونی سیرجان به هم است و با اینکه آنجا کلی درخت و فضای سبز وجود دارد که یعنی آنجا یکی از ریه‌های اصلی سیرجان به حساب

آشوبه جهت قبله در ماه‌های ابتدای فعالیت آرامستان سیرجان که پای اعتقادات را به میان کشید و مردم را از اول کار نسبت به این قبرستان جدید بدبین کرد.

به جز آن اشکال موردی که رفع شد هنوز مشکلات فراوانی در آرامستان وجود دارد. از نبود سایه‌بان و یک آب‌سردکن ساده تا گود افتادن زمین قبر و مرتفع گشتن سطح سنگ قبرها از سطح زمین که موجب دلخوری مردم شده زیرا دفن عزیزان‌شان در زیر خروارهای خاک و بلوک و سنگ را موجب تسلا‌ی خاطرشان نمی‌بینند.

ده کیلومتری سیرجان، در جاده بلورد، بهشت رضا یا همان آرامستان سیرجان قرار داد. جایی که مردم عزا دار با عزیزان خود برای آخرین بار وداع می‌کنند و تا همیشه به آنجا سر می‌زنند. باتوجه به رشد و گسترش جمعیت به واسطه‌ی مهاجرت طی سال‌های اخیر، این بخش از شهر نیز گسترش یافته و جمعیت زیادی را شامل شده است.

زیر ساخت‌های آرامستان متناسب با نیاز شهری نیست

از ترافیک‌های سنگین در روزهای آخر هفته پنجشنبه و جمعه در بلوار و خیابان‌ها تا نبود پارکینگ در محوطه که پاسخگوی نیاز مردم نیست. برخی از خیابان‌ها در زمان ترافیک شاهد مسدود شدن آنها هستیم که خود عاملی بر شلوغی در محیط آرامستان است.

از سوی دیگر چون آرامستان مکانی‌ست که مردم داغ دیده و عزا دار به آنجا می‌روند، تنش‌های روحی و حال بد، از فضا‌های غالب

می‌آید و لزوم حفظ آن برای تغییر کاربری در آینده نیز احساس می‌شود ولی هیچ کدام از مسوولان مربوطه دغدغه‌ای برای رسیدگی به بهداشت و امنیت آنجا ندارند و شهرداری هم که کوچکترین رسیدگی‌ئی به آنجا نمی‌کند. وقتی در مجاورت بهشت زهرای قدیم هم طرحی مثل باغ ایرانی با کلی هزینه کلید می‌خورد، با تغییر و تحول در مدیریت شهرداری به کلی فراموش می‌شود و هرچه هزینه آنجا شده از جیب ملت و بیت المال به باد فنا می‌رود و آنجا مثل امروز جولانگاه شبگردان و لگردان می‌شود و محلی برای وقوع انواع بزهکاری‌های شبانه!

این مسایل همه راوی نبود یک برنامه‌ریزی کلی و بلندمدت برای شهر است وگرنه چرا طرحی نیمه کاره با کلی هزینه و بودجه، باید با آمدن یک مدیر و رفتن دیگری منتفی بشود؟!

آرامستان جایگزینی برای بهشت زهرا

از طرف دیگر در آرامستان نیز به عنوان مکانی که شهرداری به عنوان جایگزین بهشت زهرا ساماندهی کرده است، چندان اوضاع متفاوت نیست!

وگرنه چرا در این چند سالی که بهشت زهرای سیرجان تعطیل شده و آرامستان راه افتاده، تقاضا برای دفن در قبرستان‌های شهرهای اقماری هر روز بیشتر از پیش شده است؟ آیا دلیل آن جز این بوده که آرامستان و تدفین در آن از روز اول افتتاحش نیز با مشکلات عدیده‌ای روبرو بوده و هست؟

هنوز از خاطر مردم نرفته محاسبه‌ی

